

Księga Nehemiasza

Rozdział 10

1. A pieczętarze byli Nehemiasz Atersata, syn Hachelaj, i Sedecjasz, 2. Sarajasz, Azariasz, Jeremiasz, 3. Feshur, Amariasz, Melchiasz, 4. Hattus, Sebenia, Melluch, 5. Harem, Merimut, Obdias, 6. Daniel, Genton, Baruch, 7. Mosollam, Abia, Miamin, 8. Maazja, Belgaj, Semeja: ci kapłani. 9. A Lewitowie: Jozue, syn Azariaszów, Bennuj, z synów Henadad, Cedmiel 10. i bracia ich, Sebenia, Odaja, Celita, Falaja, Hanan, 11. Micha, Rochob, Hasebia, 12. Zachur, Serebia, Sabania, 13. Odaja, Bani, Baninu. 14. Przedniejszy ludu: Faros, Fahatmoab, Elam, Zetu, Bani, 15. Bonni, Azgad, Bebai, 16. Adonia, Begoaj, Adin, 17. Ater, Hezecja, Azur, 18. Odaja, Hazum, Besaj, 19. Haref, Anatot, Nebaj, 20. Megfias, Mosollam, Hazir, 21. Mesizabel, Sadok, Jeddua; 22. Feltia, Hanan, Anaja, 23. Osee, Hanania, Hasub, 24. Alohes, Falea, Sobek, 25. Rehum, Hasebna, Maasja, 26. Echaja, Hanan, Anan, 27. Melluch, Haran, Bahana. 28. I ostatek z ludu, kapłani, Lewitowie, oddźwierni i śpiewacy, Natynejczykowie i wszyscy, którzy się odłączyli z narodów ziem do zakonu Bożego, żony ich i synowie ich, i córki ich. 29. Wszyscy, którzy mogli rozumieć, ślubując za braty swe, przedni ich, i którzy przychodzili obiecować i przysięgać: Żeby chodzili w zakonie Bożym, który był dał w ręce Mojżesza sługi Bożego, żeby czynili i strzegli wszystkie przykazania JAHWE Boga naszego i sądy jego, i ceremonie jego. 30. A żebyśmy nie dawali córek naszych ludowi ziemie i córek ich żebyśmy nie brali synom naszym. 31. Ludzie też ziemie, którzy wnoszą rzeczy sprzedajne i wszystko do potrzeby w dzień Sobotni, żeby przedawali, nie będziemy brać od nich w Sabat i w dzień poświęcony. I roku siódmego zaniechamy i wyciągania wszelkiej ręki. 32. I postanowiemy nad sobą ustawy, że będziemy dawać trzecią część sykla na rok na potrzebę domu Boga naszego, 33. na chleby pokładne i na ofiarę wieczną, i na całopalenie wieczne w Sabaty, w pierwsze dni miesiąca, w święta uroczyste, i w poświęcone, i za grzech, aby się modlono za Izraela, i na wszelką potrzebę domu Boga naszego. 34. Puściliśmy tedy losy między kapłany i Lewity, i pospólstwo, noszenie drow, aby je wnoszono w dom Boga naszego według domów ojców naszych wedle czasów, od czasów roku aż do roku, aby gorzały na ołtarzu Pana Boga naszego, jako napisano w zakonie Mojżeszowym. 35. I abyśmy przynosili pierworodztwa ziemie naszej i pierwociny wszelkiego owocu, wszelkiego drzewa od roku do roku w domu PANSKIM. 36. I pierworodztwa synów naszych i bydł naszych, jako napisano jest w zakonie, i pierworodztwa skotu naszego, i owiec naszych, aby były ofiarowane w domu Boga naszego, kapłanom, którzy służą w domu Boga naszego. 37. I pierwociny pokarmów naszych, i mokrych ofiar naszych, i owoce wszelkiego drzewa, zbierania też win i oliwy przyniesieni kapłanom do skarbnice Boga naszego, i dziesiątą część ziemie naszej Lewitom. Sami Lewitowie będą brać dziesięciny ze wszystkich miast robót naszych. 38. A kapłan, syn Aaronów, będzie w dziesięcinach Lewitów, a Lewitowie dziesiątą część dziesięciny swojej będą ofiarować w domu Boga naszego do skarbnice w dom skarbów; 39. bo do skarbnice będą nosić synowie Izraelscy i synowie Lewi pierwociny zboża,

wina i oliwy: i tam będą naczynia poświęcone i kapłani, i śpiewacy, i odźwierni, i słudzy, a nie opuścimy domu Boga naszego.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.